

גנוז יד למורשת חיים הזז	
1.1	סימן
1:03	תיק

ישראל הקצונה

1964

יד
למורשת
חיים הזז

כל הזכויות שמורות

קבוצת פנים הסכנה (לוא האפיון)

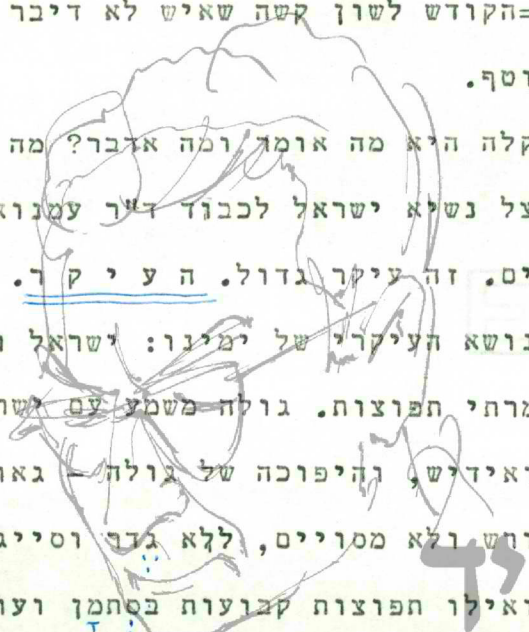

יד
למורשת
חיים הזז

כל הזכויות שמורות

תודה הרבה אני חייב לכם על קבלת הפנים ועל כל הכבוד והאחווה והידידות
שאתם נוהגים בי וברעייתי. יודע אני לא זכותי גרמה אלא זכות ישראל וזכות הספרות
העברית גרמו. לכך גדולה תודתי שבעתיים.
תרשוני, רבותי, ואדבר לפניכם עברית. שהרי כולנו אנו מי שאנו וכולנו יודעים
עברית. * לשעבר היתה לשון=הקודש לשון קשה שאיש לא דיבר בה. עכשיו קלה היא והכל
מדברים בה, אנשים, נשים וסף.

יד
למורשת
היה

אבל אפילו בעברית שקלה היא מה אומר ומה אדבר? מה אומר ולא ידעתם אתם? אלא
אחזור על דברים שאמרתי אצל נשיא ישראל לכבוד ד"ר עמנואל ניומן: מה לעשות
ש ת ד ע ו מה שאתם יודעים, זה עיקר גדול. ה ע י ק ר.
אומר דברים אחדים בנושא העיקרי של ימינו: ישראל והגולה. בזה הזוג מן השמים.
ככונה אמרתי גולה ולא אמרתי תפוצות. גולה משמע עם ישראל, יהדות, תורה ועבודה,
לאומיות, ציונות, עברית ואידיש, נהיפוכה של גולה - גאולה, ארץ=ישראל. ואילו תפוצות
מונח מודרני סתם, לא מפורש ולא מסויים, ללא גדר וסייג, בבחינת כבדהו וחדדהו.
הגולה תופעה זמנית היא. ואילו תפוצות קבועות בסתמן ועומדות לעצמן כנצח ישראל,
כירושלים שהיא עומדת לעולמי עולמים.

המקרה פיזור אותנו המקרה נמצא ראובן בגרמניה, בפולין, ברוסיה/א
הסובייטית, ושמעון המקרה נמצא ארץ ישראל. המקרה הוא
מקרה, פעמים עצוב ופעמים שהוא - הוא, ולעולם הוא ארעי, ואילו היעוד - קבוע ועומד
לעד.

כל אחד מכיר את היעוד, כל מקרה נמצא ראובן בגרמניה, בפולין, ברוסיה/א
ודור חייב אדם לראות עצמו כאילו יצא ממצרים. נו? ובכן? יצאו יצאו. אבל היכן הם?
היאך יכול אדם להגיע למחוז חפצו אם לא יצא לדרך?

מעטים מקיימים. מעטים שבו לגבולם, נדחי ישראל, הרשים שבדלים.
עדות שונות ורבות. אמפייר סטייט בילדינג של עדות. למעלה ממאה עדות. כל עדה ועדה
ולשונה ותרבותה עמה, כל עדה ועדה ונסיון חייה ותולדות ימים שלה שהן שונות

מחולדות הימים של יהדות אירופה. כמעט דור הפלגה. ממנו ובו הוטל על הדור לבנות עם, בניין חדש.

הדור כיצד? הדור איזהו? - הדור משמע לא ישראל בלבד אלא עם ישראל כולו. ישראל זקוקה לעם רב, לכשרון ושאר=רוח, לכוחות יצירה. צריכה עכשיו. מיד ולאחר. כבר חדלנו לדחוק את הקץ. עכשיו הקץ דוחק אותנו. אין אנו יכולים לסמוך על טבע הדברים והזמן לכדרכם. הטבע והזמן אמנם עושים פעולתם בלי הפסק אבל לאט, ולנו אין זמן.

אמרתי בתחילה: ישראל והגולה זוג מן השמים. והדבר הוא כן. אי אפשר לישראל בלי הגולה ולא לגולה בלי ישראל. חולדות הימים מעלות מן הגולה לישראל כסכתא זו שמעלה מחבילת החוטים שעל שני הפמוטים ~~הגולה~~ לה את הפקעת שלה. אין ישראל לעצמה בלבד אלא לכל עם ישראל שבגולה. היא עתידה להיות אמת=מידה לערכי בית ישראל, פרספקטיבה ומשען חרבותי. היא עתידה להוציא את הגולה מתוך הסבך ההיסטורי וצימצומה ההיסטורי. ישראל מדינה מיוחדת היא כשם שירושלים עיר מיוחדת היא. כשם שירושלים היא יותר ש מעיר כך ישראל יותר רוח ל ישראל ממדינה. ישראל נבנית על משיחיות ועומדת על משיחיות. היא התגשמות, קונקרטיביות, של האמונה בגאולה. לא לחינם מכריז בן=גוריון השכם והערב על עם סגולה ואור לגויים. זו לא מליצה בעלמא - זו בת=קול של ישראל שצווחת ככרוכיא. ועוד חזון למועד.

בלי ישראל איך תוכן וטעם לגולה הנשארת. בלי ישראל אין לה אלא דת ואמונה המשיח. וקשה לבטוח בדת לדורות רבים, וביותר על אמונה שלמה בביאת המשיח, באמונה זו שהיא עצובת=רוח כפסליזם. אפשר לסמוך על נצח ישראל שלא ישקר, אולם

בתנאי שעם ישראל לא ישקר בנצח.

כל הזכויות שמורות

בהמיון לאמר חיים ה-55 בקבלת פניו לשייכה
לכבוד ע"י הסוכנות היהודית הניו-יורק
הינאג'ית פג' ה-55 האפריקן, האפריקן, האפריקן
1964